

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712211676
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712211676.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: S. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W., J. H. XXXX/XX, prechodne E., A. H. XX/XX, zastúpený JUDr. Jaroslavom Čiernym, advokátom so sídlom v E., U. XX, proti odporcovi: Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvom vnútra SR, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o náhradu škody, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 8C/184/2012-80 zo dňa 13.11.2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi z titulu náhrady trov odvolacieho konania sumu 40,83 € do 3 dní na účet právneho zástupcu navrhovateľa advokáta JUDr. Jaroslava Čierneho.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 484,12 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 163,32 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet JUDr. Jaroslava Čierneho advokáta a zároveň zaplatiť súdny poplatok vo výške 29,04 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Martin, vedený v Štátnej pokladnici Bratislava, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

Okresný súd vychádzajúc z ustanovení § 3 ods. 1 písm. a/, 2, § 4 ods. 1 písm. b/, § 6 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 z. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a vzhľadom na vykonané dokazovanie rozhodol tak, že návrhu navrhovateľa vyhovel. V konaní bolo preukázané, že uznesením vyšetrovateľa Obvodného oddelenia PZ Vrútky, ČVS: ORP-979/VR-MT-2011 zo dňa 20.7.2011 bolo voči navrhovateľovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ sťažnosť 22.7.2011, ktorá bola zamietnutá Okresnou prokuratúrou v Martine ako nedôvodná, čím boli splnené podmienky ustanovené v § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. pre uplatnenie náhrady škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia, t.j. podania riadneho opravného prostriedku. Základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zrušenie, alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre nezákonnosť príslušným orgánom. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného konania ukazujú, že nejde o trestný čin a zároveň znamená, že podozrenie zo

spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4MCdo/15/2009). Uznesením Okresnej prokuratúry Martin 1Pv/421/11-8 zo dňa 20.10.2011 bolo trestné stíhanie voči navrhovateľovi zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Teda podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia. Teda základ nároku navrhovateľa na náhradu škody v danom prípade v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je daný. V takejto situácii nie je rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Okresný súd ustálil, že na základe rozhodnutia Okresnej prokuratúry v Martine č. 1P/421/11-8 zo dňa 20.10.2011, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie navrhovateľa, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a súd preto zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi vzniknutú škodu. V súlade s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. okresný súd priznal navrhovateľovi náhradu škody vzniknutej v dôsledku trov obhajoby v rámci trestného konania. Tieto trovy konania boli riadne vyčíslené obhajcom, a to dňa 31.8.2011 za celkovo 7 úkonov právnej pomoci v celkovej výške 484,12 € a navrhovateľ na základe príjmových pokladničných dokladov preukázal aj zaplatenie týchto trov obhajoby. V danom prípade navrhovateľovi vznikla škoda vo výške 484,12 €. Okresný súd sa nestotožnil s názorom odporcu, že nedošlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa vzhľadom k tomu, že mu boli poskytnuté právne služby. V prípade, že by navrhovateľ nebol trestne stíhaný nevznikli by mu výdavky v súvislosti obhajobou v rámci tohto trestného konania. Zároveň okresný súd mal za to, že právomoc súdu v tejto veci vyplýva zo samotného zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v § 3 tohto zákona a v § 4 upravuje orgán, ktorý je príslušný pre konanie v zastúpení štátu. Navrhovateľ si splnil aj svoju povinnosť v zmysle §§ 15 a 16 zákona č. 514/2003 Z. z. tým, že požiadal odporcu listom zo dňa 27.4.2012 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi ako plne úspešnému účastníkovi konania právo na náhradu trov konania, ktoré je odporca podľa § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť na účet advokáta.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok rozhodol okresný súd podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení. Navrhovateľ bol podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch oslobodený od zaplatenia súdneho poplatku. Vzhľadom k výsledku konania súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. zaviazal odporcu zaplatiť súdny poplatok vo výške 29,04 €, a to na účet Okresného súdu Martin, vedený v Štátnej pokladnici Bratislava.

Rozsudok okresného súdu v celom rozsahu v zákonnej lehote napadol odvolaním odporca a navrhoval rozsudok zmeniť tak, že návrh súd v celom rozsahu zamietne, zruší výrok o poplatkovej povinnosti odporcu a odporcovi prizná náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Odporca zastával názor, že v danej veci nebolo príslušným orgánom zistené žiadne pochybenie povereného príslušníka OO PZ Vrútky, ktoré by zakladalo navrhovateľom uplatňovaný nárok na náhradu škody v zmysle ustanovení z. č. 514/2003 Z. z.. Skutočnosť, že trestné stíhanie bolo voči navrhovateľovi uznesením Okresnej prokuratúry Martin zo dňa 20.10.2011 zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, nezakladá predpoklad na uplatnenie si nároku na náhradu škody. Okresná prokuratúra Martin v rámci svojich zákonných oprávnení a povinností vyplývajúcich z § 230 Trestného poriadku aktívne vykonávala dozor nad zákonnosťou predmetného trestného konania už pri vznesení obvinenia, pričom v rámci prebiehajúceho konania nekonštatovala porušenie zákona zo strany povereného príslušníka OO PZ Vrútky. Okrem toho navrhovateľ nevyužil právo vyplývajúce mu z § 210 a § 364 a nasl. Trestného poriadku. Právo na náhradu škody v zmysle § 6 zákona o zodpovednosti za škodu sa zakladá na podmienke, že rozhodnutie bolo zrušené ako nezákonné. Zastavenie trestného stíhania je jedným zo zákonných spôsobov ukončenia trestného konania, avšak samotné zastavenie trestného konania neznamena, že uznesenie o vznesení obvinenia povereným príslušníkom PZ resp. vyšetrovateľom bolo nezákonné a celé vyšetrowanie zbytočne vykonané. Voči navrhovateľovi bolo vedené trestné konanie za aktívneho dozoru prokurátora ako garanta nad dodržiavaním zákonnosti trestného konania. Odporca zároveň zastával názor, že je potrebné dôsledne rozlišovať, ktorý ústredný orgán má konať v mene štátu v konaniach o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní. Ak prokurátor nezruší rozhodnutie vyšetrovateľa ako nezákonné resp. nezamietne sťažnosť

obvineného ako nedôvodnú, nie je podľa názoru odporcu možné, aby za spôsobenú škodu zodpovedal štát zastúpený Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky v zmysle § 4 ods. 1 písm. b/ z. č. 514/2003 Z. z.. V prípade vyvodzovania objektívnej zodpovednosti štátu je podľa odporcu príslušná konať za SR Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Podľa odvolateľa nebol v tomto prípade bližšie špecifikovaný ani jeden predpoklad zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. K zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, keďže za zaplatené služby advokátovi mu bolo poskytnuté protiplnenie, tak nemohlo dôjsť ani ku vzniku škody na strane navrhovateľa. Keďže Okresná prokuratúra v zamietnutí sťažnosti navrhovateľa uviedla, že poverený príslušník OO PZ Vrútky postupoval v súlade so zákonom, keď vzniesol obvinenie, nie je zrejmé, na základe akých skutočností dospel okresný súd k záveru, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné, keď zákonnosť preskúmal a potvrdil na to príslušný orgán. Aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 M Cdo 7/2010, 5 M Cdo 18/2010 zo dňa 23.2.2011 nie je možné navrhovateľovi priznať náhradu škody podľa z. č. 514/2003 Z. z. nakoľko nedošlo k naplneniu jednej z hmotnoprávnych podmienok zodpovednosti za škodu. Odporca preto zastával názor, že v tomto prípade nie sú naplnené podmienky zodpovednosti štátu zastúpeného Ministerstvom vnútra SR podľa § 3 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a preto nemožno žiadať náhradu škody v zmysle uvedeného zákona.

K odvolaniu odporcu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 40,83 €. Uviedol, že na všetky odvolacie argumenty odporcu už reagoval v konaní a rovnako sa s nimi vypořiadal aj okresný súd v napadnutom rozsudku. Mal za to, že hoci postup povereného príslušníka OO PZ Vrútky pri vydaní uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia sa môže javiť ako formálne správny, za ústavne konformný treba považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takému rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Pokiaľ odporca poukazoval na nevyužitie práva podľa § 210 Trestného poriadku (žiadosť o preskúmanie postupu policajta) a § 364 Trestného poriadku (návrh Generálnemu prokurátorovi na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní), k tomu uviedol, že postup policajta nemal dôvod v prípravnom konaní namietat, tento viedol výsluchy v súlade so zákonom a nespôsobil priesťahy v konaní, pričom postup podľa § 210 Trestného poriadku slúži na odstránenie týchto nedostatkov prípravného konania. Nič to však nemení na skutočnosti, že štát zodpovedá objektívne za škodu, ktorá vznikla v prípade, že bolo zastavené trestné stíhanie za skutok, ktorý nie je trestným činom. Zákon č. 514/2003 Z. z. nepodmieňuje možnosť uplatniť nárok na náhradu škody využitím mimoriadnych opravných prostriedkov, čo sa z hľadiska efektívnosti vedenia obhajoby v danom čase javilo byť úplne neúčelné. Argument o nedostatku pasívnej legitímácie Ministerstva vnútra ako orgánu konajúceho v mene štátu je úplne bezpredmetný, nakoľko za škodu zodpovedá štát. Poukázal na v konaní už predložené uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18.8.2010 sp. zn. 4 MCdo 15/2009, kde ide o totožný prípad, ktorý vlastne dáva odpoveď na každý argument odporcu v podanom odvolaní.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v celom rozsahu v súlade s § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Preskúmaním rozsudku okresného súdu, predloženého spisového materiálu a vyhodnotením tvrdení účastníkov v odvolacom konaní, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom konaní v

dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, riadne zistil skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s tým, že poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že uznesením povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ Vrútky, ČVS: ORP-979/VR-MT-2011 zo dňa 20.7.2011 bolo voči navrhovateľovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva. Navrhovateľ ako obvinený podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 22.07.2011. Uznesením Okresnej prokuratúry v Martine bola sťažnosť navrhovateľa zamietnutá ako nedôvodná. Následne uznesením Okresnej prokuratúry Martin 1Pv/421/11-8 zo dňa 20.10.2011 bolo trestné stíhanie voči navrhovateľovi zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Navrhovateľ v trestnom konaní splnomocnil advokáta na obhajobu v trestnom konaní, ktorý si vyúčtoval odmenu a hotové výdavky spojené s obhajobou v celkovej výške 484,12 €, pričom navrhovateľ preukázal aj ich zaplatenie predložením príjmových pokladničných dokladov. Navrhovateľ odporcu listom zo dňa 27.4.2012 požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a keďže navrhovateľ nebol uspokojený so svojim uplatneným nárokom na náhradu škody v zákonom stanovenej 6-mesačnej lehote odo dňa prijatia žiadosti príslušným orgánom, v zmysle § 16 ods. 1 z. č. 514/2003 Z. z. mu vzniklo právo domáhať sa tohto nároku súdnou cestou.

Z takto zisteného skutkového stavu dospel aj odvolací súd k záveru, že návrh navrhovateľa je opodstatnený, pretože boli splnené všetky podmienky, ktoré sú formulované v zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci.

Odporca v odvolaní argumentoval, že skutočnosť, že trestné stíhanie voči navrhovateľovi bolo zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, nezakladá predpoklad na uplatnenie si nároku na náhradu škody. Samotné zastavenie trestného stíhania nepreukazuje nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia alebo celého trestného konania.

Odvolací súd zhodne s okresným súdom nepovažuje tento argument za správny. V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Rozhodovanie súdov podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa ustálilo na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade, že došlo k zastaveniu trestného stíhania. Judikatúra však dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 zo dňa 1.11.2010, sp. zn. 3 Cdo 194/2010 zo dňa 30.3.2011).

V nadväznosti na uvedené si preto navrhovateľ mohol uplatniť právo na náhradu škody v zmysle § 6 ods. 1 z. č. 514/2003 Z. z. na súde (keďže jeho nárok nebol uspokojený v rámci predbežného prerokovania v zmysle § 16 ods. 1).

Odvolateľ v konaní namietal aj nedostatok pasívnej legitímácie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako orgánu, ktorý má v tomto konaní vystupovať v mene Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru je príslušná konať za štát Generálna prokuratúra SR.

Odvolačný súd ani tento názor odporcu nepovažuje za správny. V danom prípade orgánom oprávneným konať v mene Slovenskej republiky ako pasívne legitimovaného účastníka, je Ministerstvo vnútra SR. Uvedený záver zodpovedá tak § 4 ods. 1 písm. b/ z. č. 514/2003 Z. z., ale aj ustálenej praxi súdov. Keďže v danom prípade došlo ku škode navrhovateľa vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania, kde vykonáva svoju pôsobnosť poverený príslušník Policajného zboru, orgánom oprávneným konať v mene štátu je Ministerstvo vnútra.

Podľa § 17 ods. 1 z. č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1,3 z. č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom.

Okresný súd preto dospel k správne právnemu záveru, keď konštatoval, že navrhovateľ má nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla z dôvodu vzniku trov konania za obhajobu splnomocnenému právnemu zástupcovi a priznal mu voči odporcovi žalobou uplatnený nárok vo výške 484,12 €. Vo vzťahu k argumentu odvolateľa, že nedošlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa, keďže za zaplatené trovy obhajoby mu bolo poskytnuté protiplnenie a teda nemohlo dôjsť k vzniku škody na strane navrhovateľa, odvolací súd konštatuje, že pokiaľ by nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu orgánov činných v trestnom konaní, navrhovateľ by nepotreboval právne služby obhajcu a nevznikla by mu žiadna ujma.

S poukazom na uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odporcu, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu patrí náhrada trov vzniknutých v súvislosti s odvolacím konaním.

Navrhovateľ si uplatnil a vyčíslil trovy odvolacieho konania prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu odporcu zo dňa 19.12.2012, a to vo výške 40,83 € za jeden úkon právnej pomoci - podanie vyjadrenia k odvolaniu 40,83 € + režijný paušál 7,63 €.

Odvolačný súd preskúmal uplatnené a vyčíslené trovy v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, platnou a účinnou v čase poskytovania jednotlivých úkonov právnej pomoci, a priznal navrhovateľovi ich náhradu v uplatnenej výške 40,83 €, ktorú sumu je povinný odporca zaplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Jaroslava Čierneho vedený v J. J., a.s., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.